

Casa pairal

El seu besavi va comprar aquesta casa del Vendrell l'any 1778 i el dramaturg i poeta hi va viure entre els 8 i els 27 anys ARXIU

CASA MUSEU ÀNGEL GUIMERÀ

Adreça: Carrer Santa Anna, 10, del Vendrell.

Projecte de rehabilitació: 1,3 milions d'euros

Reobertura: Darrer trimestre de 2013

Un lloc únic per reivindicar Guimerà

Fill de pare català i mare canària, el dramaturg i poeta Àngel Guimerà (1845-1924) va passar bona part de la seva joventut al Penedès. El seu besavi va comprar una casa al Vendrell l'any 1778, cal Ximet, coneguda actualment com a cal Guimerà. I va ser aquí on va viure l'escriptor entre els 8 i els 27 anys, on posteriorment hi va fer llargues estades i on va iniciar la seva activitat poètica, primer en castellà i, més tard, en català, per triomfar després en el món teatral com a dramaturg, amb obres que van tenir un èxit immediat, com *Mar i cel*, *Terra baixa* i *Maria Rosa*.

Com que fins ara no existeix a Catalunya cap institució "en què la personalitat del dramaturg sigui explicada en totes les seves

L'Ajuntament del Vendrell reobrirà en pocs mesos la Casa Museu Àngel Guimerà, on el poeta i dramaturg va viure des del 8 als 27 anys. La casa, que ha estat rehabilitada, s'ampliarà amb una nova edificació en un solar contigu, on se situarà el Centre d'Estudis i Documentació d'Àngel Guimerà

facetes i en la seva veritable dimensió" i tampoc no hi ha "cap espai al qual els estudiosos es puguin dirigir i en el qual es concentri la documentació del personatge", ja fa anys que l'Ajuntament del Vendrell va decidir posar tot el seu esforç en convertir l'antiga casa pairal dels Guimerà en un punt de referència "per a tots aquells investigadors que n'estudiïn la seva figura", segons el regidor de Cultura, Albert Solé. L'objectiu és que la ja batejada com a Casa Museu Àngel Guimerà pugui concentrar tota la documentació relacionada amb l'autor. Per això, tot i que la casa ja era visitable des de feia alguns anys, al 2004 es va encarregar un nou projecte a l'arquitecte Ricard Gili per poder rehabilitar tot l'edifici i per ampliar l'espai expo-

sitiu, amb una nova edificació en un solar contigu.

Ara, la rehabilitació de la casa pairal ja està pràcticament enllestida (només falta fer la instal·lació elèctrica, col·locar-hi els mobles i donar forma a la part museogràfica), i “després de l'estiu” ja podrà reobrir al públic, segons va confirmar Àngels Santacana, coordinadora de museus de l'Ajuntament del Vendrell.

1,3 milions d'euros

El pressupost total de les obres és prou important: des del març de l'any 2010 s'hi han invertit 1,3 milions d'euros, bona part dels quals han estat aportats pels fons Feder. Però encara falten uns 200.000 euros per poder acabar l'ampliació del museu a la casa contigua, on se situarà el Centre d'Estudis i Documentació d'Àngel Guimerà. El consistori espera poder obtenir-los gràcies a un ajut del Pla d'Acció Municipal (PAM): “a mesura que es vagin tenint els recursos necessaris, s'anirà habilitant de mica en mica la segona part del projecte”, segons el regidor de Cultura. “Malgrat la situació econòmica actual, es continuarà treballant per poder obrir al més aviat possible la part del museu”, afegeix Solé.

La casa museu pertany a l'Ajuntament del Vendrell des de 1973, moment en què va ser cedida pels hereus de Guimerà perquè fos oberta al públic. Des de l'any 1989 la gestió del centre va a càrrec de l'Ajuntament, que va impulsar un projecte de remodelació de l'edifici i una modificació de la coberta l'any 1990. Després d'aquella primera reforma, la primera planta es va conservar intacta com a museu de l'escriptor. Amb els mobles originals i també amb el mobiliari que s'hi van traslladar des de la casa que Guimerà tenia a Barcelona, al carrer Petritxol. S'hi exposa, per exemple, el xifonier on va escriure una de les seves obres més conegudes, *Terra baixa*. Però els responsables vendrellencs volen que l'equipament sigui alguna cosa més que visitar l'antiga casa: “Volem que el discurs expositiu es basi en l'obra de Guimerà, en la seva relació amb la revista *La Renaixença*, en el Guimerà polític i en el Guimerà literat”, segons Santacana. “És l'únic punt d'estudi que hi ha sobre Guimerà, l'únic lloc on podem reivindicar la seva figura, i per això lluitem perquè sigui visitable”, afegeix. Per a Santacana, és indubtable la influència del municipi penedesenc en la producció literària de Guimerà: “El coneixement que Guimerà tenia del municipi del Vendrell era important i es reflecteix força en la seva obra.”

“La rellevància de l'immoble rau en el llegat històric i artístic que Guimerà va aportar a la llengua i la cultura catalanes, un element imprescindible per entendre l'evolució de la història del país”, assenyala el regidor de Cultura, Albert Solé, que fa poques setmanes va rebre amb satisfacció la declaració de l'edifici com a Bé Cultural d'Interès Nacional, que suposa la catalogació de lloc històric d'aquest edifici. *

Bé cultural

La Generalitat de Catalunya acaba de declarar Bé Cultural d'Interès Nacional la Casa Museu Àngel Guimerà del Vendrell, per la seva importància com a “lloc històric”.

Figura clau

Guimerà va ser una de les figures més destacades de la Renaixença, tant política com literària. Tot i que es va iniciar amb la poesia, la major part de la seva obra va estar dedicada al teatre, amb títols com *Maria Rosa* i *Terra baixa*.

AGENDA D'AUTOR C.F.

Jesús Monllaó preestrena el seu primer llargmetratge a Tarragona

El cineasta tarragoní Jesús Monllaó preestrenarà el seu esperat primer llargmetratge, *Fill de Caín*, aquest divendres, al Teatre Tarragona. I, a partir del 31 de maig, es podrà veure a tots els cinemes de l'Estat espanyol. El film, que s'ha enregistrat en català i castellà, es basa en la novel·la *Querido Caín*, d'Ignacio Garcia-Valiño. La història se centra en la relació entre un adolescent amb problemes de conducta, Nico, i el seu psicoterapeuta. El jove actor David Solans encarna el paper protagonista i José Coronado, en el paper de pare, i Julio Manrique, en el del psicoanalista, encapçalen un repartiment d'actors en què també destaquen Maria Molins i la tarragonina Mercè Rovira. El director ha manifestat “l'especial il·lusió” que li fa la preestrena a Tarragona: “A la meua ciutat, i amb tot l'equip, ja que Tarragona és simbòlica i físicament molt visible a la pel·lícula.” L'acte d'avui també tindrà un caràcter solidari, ja que els assistents hauran de fer una aportació mínima de 10 euros, que es destinarà a l'Associació Ment i Salut la Muralla.

FILL DE CAÍN, DE JESÚS MONLLAÓ 10 de maig, al Teatre Tarragona

Tot l'equip: A la preestrena del film de Jesús Monllaó es preveu l'assistència de tot l'equip d'actors, encapçalat per José Coronado i Julio Manrique.

Celler de Falset, obra de Cèsar Martinell. EL PUNT AVUI

Restauen el celler cooperatiu de Falset, obra de Cèsar Martinell

Recuperar el seu valor arquitectònic i dignificar els espais més afectats pel pas dels temps: aquests dos motius han impulsat les obres de rehabilitació del celler cooperatiu de Falset, un dels projectats per l'arquitecte modernista Cèsar Martinell, deixeble de Gaudí i que està considerada una de les “catedrals del vi”. S'ha realitzat una rehabilitació estructural de la coberta, el terrat, la façana posterior i el dipòsit d'aigua, i també s'hi ha construït una escala mecànica. Les obres han costat 350.000 euros, que ha finançat l'Obra Social de La Caixa, gràcies a un conveni amb el Departament de Cultura de la Generalitat. El celler cooperatiu, que està declarat bé cultural d'interès nacional, es va construir l'any 1917, tot i que els orígens de la cooperativa són del 1912, a Marçà, motiu pel qual l'any passat es va celebrar el seu centenari. El seu arquitecte, Cèsar Martinell (1888-1973), va projectar diverses cooperatives, en les quals va utilitzar arcs equilibrats d'obra vista, i també va signar edificis com ara la farinera de Cervera i la restauració de la seu d'Urgell, Poblet, la Seu Vella de Lleida i Sant Pere de Reus, entre altres.

FILL DE CAÍN Jesús Monllaó

Un thriller dramàtic: Jesús Monllaó diu que el seu film es pot qualificar de thriller dramàtic: “Un thriller ben trenat que proposa a l'espectador un obscur viatge a l'èpica íntima dels conflictes familiars i el drama de veure el risc de desintegració d'una família que no pot escapar de les misèries que la contaminen. I tot plegat, amb un punt d'angoixa i trepidació”, explica el director.